

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.157/2023/7.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2023. május 17. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

ítéletet:

A különösen nagy vagyoni hátrányt okozó, üzletszerűen, bünszövetségben elkövetett költségvetési csalás bűntette miatt Terheltl IV. rendű vádlott ellen indított büntetőügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2023. január 24. napján kihirdetett 2.B.407/2021/34. számú ítéletét megváltoztatja.

Terheltl IV. rendű vádlott bűncselekményének minősítése helyesen:

költségvetési csalás bűntettében (2012. évi C. törvény /Btk./ 396. § (6) bekezdés, (5) bekezdés b) pont 2. fordulat, mint társtettes, és

költségvetési csalás bűntettében (2012. évi C. törvény /Btk./ 396. § (6) bekezdés, (5) bekezdés b) pont; 2. fordulat, mint bűnsegéd.

Terheltl IV. rendű vádlott szabadságvesztés büntetését és közügyektől eltiltás mellékbüntetését egyaránt 3-3 (három-három) évre súlyosítja, a vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés 1 (egy) napi tételének összegét 5 (ötezer) forintban állapítja meg, az így kiszabott 1.900.000 (egymillió-kilencszázezer) forint pénzbüntetést kell felhívásra megfizetni.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A másodfokú ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] A Nyíregyházi Törvényszék a fenti számú ítéletével Terheltl IV. rendű vádlottat költségvetési csalás bűntette (Btk. 396. § (6) bekezdés, (5) bekezdés b) pont) mint társtettet és költségvetési csalás bűntette (Btk. 396. § (6) bekezdés, (5) bekezdés b) pont) mint bűnsegédet és mint bünszervezetben elkövetőt halmazati büntetésül 2 év fegyház fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre 380 napi tétel pénzbüntetésre, valamint 2 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés 1 napi tételének összegének 10 000 forintban állapította meg. Az így kiszabott 3.800.000 forint pénzbüntetést meg nem fizetés esetén fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni akként, hogy egy napi tétel helyébe egy napi szabadságvesztés lép. Kimondta, hogy Terheltl IV. rendű

vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. A vádlottal szemben 8 680 000 forint erejéig vagyonekbozást rendelt el.

[2] A fenti ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamának felemelése, míg a vádlott és védője felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése céljából jelentettek be fellebbezést. A védelmi fellebbezés a tényállás részbeni téves megállapítása, téves minősítés, valamint a bünszervezet meg nem állapítása érdekében is benyújtásra került.

[3] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészszég a Bf.61/2023/2. számú átiratában az ügyészszég fellebbezését módosítással tartotta fenn, míg a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak és az ügygel kapcsolatban a következő észrevételeket tette:

Az ügyben teljeskörű felülbírálatnak van helye. Az elsőfokú bíróság megalapozott tényállást rögzített, melyet a bizonyítás anyaga maradéktalanul alátámasztott. Emiatt, valamint a felülmérlegelés tilalma folytán a felmentésre irányuló védelmi fellebbezés eredményre nem vezethet. A vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű és a terhére rótt cselekmények jogi minősítése is törvényes, azonban a jogi indokolás pontatlan. Szükséges rögzíteni, hogy az I. és II. tényállásban megjelölt cselekmények tekintetében a vádlott terhére összességében 339 133 497 forint vagyoni hátrány róható, melyből a II. tényállásban megjelölt elkövetési érték 230 633 280 forint. Ezen kívül az elsőfokú bíróság ítélete a bünszervezetben történő elkövetés tárgyában pontatlan és hiányos. A történeti tényállásból az következik, hogy IV. rendű vádlott minkét vádbeli cselekményrészt bünszervezet tagjaként követte el, tekintet nélkül arra, hogy az I. tényállás részben csak egy ismert elkövetőtárs, az I. rendű vádlott szerepel. Az ítéleti tényállás előzményi részében ugyanakkor egyértelmű utalás van arra, hogy tevékenységét az I. rendű vádlott maga is szervezett bűnelkövetői csoport tagjaként kezdte meg és abban IV. rendű vádlott tudomásával további együttműködő elkövető társak szerepeltek, melyek alapján Terhelt1 IV. rendű vádlottnak már ekkor fel kellett ismernie, hogy egy hosszabb időre szervezett konspiratív módon működő legalább 3 főből álló bűnelkövetői csoportban vesz részt. Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó alanyi és tárgyi körülményeket helyesen sorolta fel, azonban nem a súlyuknak megfelelően értékelte. Emiatt indokolt vele szemben a büntetés lényeges súlyosítása, ezért az elsőfokú ítélet ilyen irányú megváltoztatását indítványozta.

[4] Terhelt1 IV. rendű vádlott meghatalmazott védője előkészítő iratában rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást részben tévesen állapította meg. Az elsőfokú bíróság a történeti tényállás [6] bekezdésében említést sem tett Terhelt1 IV. rendű vádlotról, akit először a [8] bekezdésében I. tényállásban említett először. E tényállásban azonban kizárólag IV. rendű vádlotton kívül a vádalkut kötő egyéb érdekelt1 I. rendű terhelt szerepelt, több elkövető nem. Ráadásul e két terhelt között a szembesítés a tekintetben eredményre vezetett, hogy a cigaretta beszerzésében Terhelt1 IV. rendű vádlott nem vett részt, az ezzel kapcsolatos dolgokat kizárólag I. rendű terhelt végezte. Ilyen körülmények között megalapozatlan az az ítéleti ténymegállapítás, mely szerint, amikor Terhelt1 IV. rendű vádlott „kiszállt” a cigarettás üzletből, akkor tudomással bírt arról, hogy egyéb érdekelt1 I. rendű terhelt azt tovább folytatta. Önmagában az a körülmény, hogy egyéb érdekelt1 I. rendű terhelt garázst bérelt Terhelt1 IV. rendű vádlottól – melyet az sohasem tagadott – nem alapozza meg a bűncselekményben való bűnösségét. Az I. tényállásban írott cselekmény elkövetésében IV. rendű vádlott kizárólag soförként vett részt, mely magatartás legfeljebb bűnsegédinek tekinthető és a bünszervezetben történő elkövetés megállapítása fel sem merülhet, mert e tényállásban kizárólag két elkövető szerepelt. Nincs bizonyítva továbbá, hogy IV. rendű vádlott hány alkalommal vett részt soförként a cigaretta szállításában, így az sem igazolható

minden kétséget kizáróan, hogy 500 001 forintot meghaladó értékű cigarettát szállított volna. Ezzel szemben az adóhatóság által kiadott igazolás bizonyítja, hogy Terhelt1 IV. rendű vádlott 2018-ban adózott jövedelemmel rendelkezett. Megalapozatlan az a megállapítás is, mely szerint alkalmanként 40 000 forintot fizetett I. rendű terhelt a fuvarokért Terhelt1 IV. rendű vádlottnak. A védő álláspontja szerint a korábban elítélt I., illetve II. rendű vádlottak kizárólag az enyhébb büntetés reményében tettek valótlan terhelő vallomást Terhelt1 IV. vádlottra. II. tényállás tekintetében is nem lehet megállapítani a bünszervezetben történő elkövetést, hiszen IV. vádlott II. rendű vádlottal a járművek adásvétele kapcsán sem találkozott. Téves és megalapozatlan az a megállapítás is, mely szerint IV. rendű vádlott egyéb érdekelt1 I. rendű terhelttel együtt bérelt garázst, mivel azt I. rendű terhelt kérésére Terhelt1 IV. rendű vádlott a saját nevére bérelte és ő kizárólag a garázsok bérléséhez nyújtott segítséget, a költségvetési csalás büntetése nem. Mindezek után arra semmilyen adat nem merült fel, hogy Terhelt1 tudhatta, hogy az általa bérelt garázsban I. rendű vádlott cigarettát tárolt. Abból a tényből, hogy Terhelt1 megengedte, hogy a különböző gépkocsikat I. rendű terhelt a nevére írást írathassa, szintén nem vonható le a bűncselekményben való közreműködésére vonatkozó következtetés. Mindezek alapján Terhelt1 IV. rendű vádlott felmentésének van helye. A gépkocsi mozgásából és a cég1 adatszolgáltatásából sem lehet következtetni a vádlott bűnösségére.

[5] A védő tévesnek találta a bünszervezetben történő elkövetés megállapítását az alábbiak miatt is. A 3 fő hiánya mellett a hierarchikus szervezeti felépítés sem érhető tetten jelen ügyben. Terhelt1 IV. rendű vádlott I. rendű terheltén kívül más személyt nem ismert, vele pedig nem alá és fölé rendeltségi, hanem baráti kapcsolatban állt. Az a körülmény pedig, hogy IV. rendű vádlott gépkocsit íratott a nevére, illetve garázst bérelt I. rendű terhelt részére a konspiráció olyan szintjét nem éri el, mely a bünszervezet megállapítását lehetővé tenné. Mindezek alapján elsődlegesen Terhelt1 IV. rendű vádlott felmentését, másodlagosan a bünszervezet megállapításának mellőzősét és a kiszabott szabadságvesztés büntetés lényeges enyhítését indítványozta. Egyben kérte a terhes ügyészi fellebbezés elutasítását is.

[6] A Debreceni Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét, illetve az azt megelőző eljárást a Be. 599. §-a szerinti nyilvános ülésen bírálta felül.

[7] A nyilvános ülésen az ügyész fellebbezését és annak indokait az írásban benyújtottakkal egyezően fenntartotta. A védő fellebbezést fenntartva azt az enyhítés tekintetében kiegészítette a belső arányosság problematikájával is, hiszen az ügyben szereplő és vádalkut kötő vádlottak jóval enyhébb büntetést kaptak, pontosabban a cselekményt tettesként, illetve társtettesként megvalósító I. rendű terhelt kapott ugyanolyan tartamú szabadságvesztés büntetést, mint azt a részben bűnsegédként elkövető Terhelt1 IV. rendű vádlott.

[8] Terhelt1 IV. rendű vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában ártatlanságát hangoztatta.

[9] A fellebbezések terjedelme miatt a felülbírálat a Be. 590. § (1) bekezdése szerint teljeskörű volt. Ez azt jelentette, hogy az ítéltábla vizsgálta az eljárási szabályok megtartását, a bizonyítás törvényességét, a tényállás megalapozottságát, a bűnösségre vont következtetés és a minősítés helyességét a kiszabott büntetést és az ítélet egyéb rendelkezéseit, valamint az indokolási kötelezettség teljesítését is.

[10] Az eljárási szabályok felülbírálata körében azt állapította meg, hogy a Nyíregyházi Törvényszék úgynevezett abszolút eljárási szabálysértést, tehát ami kötelezően az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné nem valósított meg. Nem történt úgynevezett relatív eljárási szabálysértés sem, amit valamilyen módon a másodfokú eljárás során ki kellett volna küszöbölni.

[11] A bizonyítás törvényes volt. A másodfokú eljárás során fel sem merült olyan bizonyítás szükségessége, amit a tényállás tisztázásához el kellett volna végezni, ilyenre a fellebbezések sem hivatkoztak.

[12] A tényállás részbeni megalapozatlanságára hivatkozó összességében felmentésre, illetve a minősítés helyesbítésére irányuló védelmi fellebbezés nem alapos.

[13] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás minden tekintetben megalapozott. E tényállásnak a vádlott tagadásával szemben a bizonyítékbeli alapja rendelkezésre áll. Az I. tényállási pont tekintetében egyéb érdekelt I. rendű terhelt teljesen egyértelmű, félre nem érthető terhelő vallomást tett Terhelt IV. rendű vádlottra. E vallomást helyes érvek mentén fogadta el az elsőfokú bíróság, mivel azt az eljárás további adatai megnyugtatóan alátámasztották. Nem foghat helyt az a védelmi érvelés, mely szerint a terhelő vallomás megtételében I. rendű terheltet kizárólag a kedvezőbb ítélet reménye motivált, hiszen ez esetben mindkét tényállási pont tekintetében terhelő vallomást kellett volna tenni Terhelt IV. rendű vádlottra. A II. tényállási pont tekintetében egyéb érdekelt I. rendű terhelt inkább mentő vallomást tett Terhelt IV. rendű vádlott esetében, melyet azonban az elsőfokú bíróság nem fogadott el és az ítélet [88] bekezdésében ki is fejtette az ezzel kapcsolatos álláspontját. Összességében elmondható Terhelt IV. rendű vádlott tekintetében rögzített történeti tényállás a vádlott társi terhelő nyilatkozat, a tanúk vallomásai, a cég adataiszolgáltatásai, a gépjármű nyilvántartás adatai, a figyelés jelentésekről készült kivonatok, a helyszíni eljárásról készült jegyzőkönyvek, a jövedéki ellenőrzés jegyzőkönyvek, a lefoglalás adatai alapján megnyugtatóan megállapítható.

[14] Az elsőfokú bíróság gondolatmenete a tényállás megállapítása kapcsán követhető, világos. Ennek azért van jelentősége, mert a tények megállapítása alapvetően az elsőfokú bíróság feladata, ott zajlik a bizonyítás, az elsőfokú bíróságnak a bizonyítékokat megvizsgálva kell állást foglalni azok elfogadhatóságáról, avagy elvetéséről. Kétségtelen, hogy a másodfokú bíróságnak is van lehetősége szűkebb körben ezzel kapcsolatban állást foglalni, de csak akkor az elsőfokú bíróság ítélete részben megalapozatlan. Abban az esetben, ha az elsőfokú bíróság az egyes bizonyítékok kapcsán egyértelműen állást foglal, az egyes ténymegállapításait bizonyítékokkal támasztotta alá, és indokolási kötelezettségét is teljesítve döntött, akkor a másodfokú bíróság e tényálláshoz még abban az esetben is kötve van, ha azzal kapcsolatban eltérő lenne a meggyőződése. Erről jelen esetben nincs szó. A nyomozás során beszerzett okirati bizonyítékok, a garázsbérlés, a más nevére történő autóvásárlás olyan bizonyíték, amely a terhelő vallomás hiteltérdeklőségét erősíti. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság a védelem tényállással kapcsolatos aggályait nem osztotta. Vonatkozik ez az I. és II. tényállási pontot megelőző ügynevezett előzményi tényállási részre is, amely az elsőfokú ítélet [5]-[7] bekezdéseiben szerepel. Ezek az elsőfokú bíróság által megállapított bűncselekmények szerves részét képezték a történeti tényállás ezzel teljes, azzal együtt is, hogy ezt követően az elsőfokú bíróság két külön tényállási pontban rögzítette a konkrét eseményeket. A vádirat vádpontjainak megfelelően megjegyzendő, hogy a két külön tényállási pontban pontosan a vádlott számára legkedvezőbb módon számolta ki a cigaretta mennyiséget, illetve a konkrét elkövetési értéket. Ezzel együtt a történeti tényállást összességében kell vizsgálni, melybe a már említett előzményi rész is beletartozik, és ez alapján lehet állást foglalni abban a kérdésben, hogy a bűncselekmény elkövetésében hányan vettek részt, illetve a bünszervezetben történő elkövetés megállapítható-e.

[15] A tényállásból fel sem merül Terhelt IV. rendű vádlott felmentésének a lehetősége. Az elsőfokú bíróság alapvetően helyesen jelölte meg a minősítés tekintetében a bűncselekmény fordulát, ugyanis a Btk. 396. § (6) bekezdése egy önálló fordulata a költségvetési csalásnak. Ilyenkor jövedéki termékre valószínűsítik meg a bűncselekményt. Ez utal vissza az (5) bekezdés b) pontjára, amely az elkövetési értékre vonatkozik, azonban szükséges megjelölni e törvényi

tényálláson belül a második fordulatot is, mely szerint jelen ügyben az üzletszerű elkövetés állapítható meg. Ennek pontosítása szükséges volt, ugyanakkor ez eltérő minősítést nem eredményezett. Helyesen foglalt állást a Nyíregyházi Törvényszék az egyes tényállási pontokhoz kapcsolódóan, hogy mikor társtettes és mikor bűnsegéd Terheltl IV. rendű vádlott, hiszen ez is összhangban áll a megállapított tényállással. Ezek tekintetben is az elsőfokú bíróság kizárólag annyi tényt állapított meg, amire kétséget kizáró adata volt, tehát amikor a cigarettával Terheltl IV. rendű vádlott bizonyíthatóan kapcsolatba került, akkor a társtettesi elkövetést róta a terhére, míg amikor a II. tényállási pont esetében amikor ez nem volt igazolható, a tudattartalom alapján kizárólag bűnsegédi magatartást róta fel.

[16] A védelem vitatta a bűnszervezeti elkövetést. Ennek megítélése kapcsán a büntető törvénykönyvbeli fogalomból kell kiindulni.

[17] A bűnszervezet fogalmát még az 1978. évi IV. törvény (korábbi Btk.) értelmező rendelkezései közé az 1997. évi LXXII. törvény vezette be. Az 1997. szeptember 15-től hatályos szövege szerint a bűnszervezett: bűncselekmények folyamatos elkövetésére létrejött olyan – munkamegosztáson alapuló – bűnszövetség, amelynek célja a rendszeres haszonszerzés. A fenti fogalmat először az 1998. évi LXXXVII. törvény módosította. Az 1999. március 1-től hatályos szöveg szerint a bűnszervezett: bűncselekmények rendszeres elkövetése révén haszonszerzés végett létrejött olyan bűnszövetség, amely feladatmegosztáson, alá fölé rendeltség rendszeren és személyi kapcsolatokon nyugvó szerepvállaláson alapul. A következő módosítást a 2001. évi CXXI. törvény tartalmazta. A 2002. április 1-től hatályos normaszöveg szerint bűnszervezet: három vagy több személyből álló, hosszabb időre szervezett összehangoltan működő csoport, melynek célja 5 évi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmények elkövetése. A 2013. július 1. napján hatályba lépett 2012. évi C. törvény (Btk.) a fenti fogalom meghatározáson nem változtatott, így a 459. § (1) bekezdés 1. pontja szerint a bűnszervezet: három vagy több személyből álló, hosszabb időre szervezett összehangoltan működő csoport, amelynek célja 5 évi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmények elkövetése.

[18] A bűnszervezet fogalmát utoljára az 2019. évi LXVI. törvény módosította. A 2019. július 10-étől hatályos normaszöveg szerint a bűnszervezet: legalább három személyből álló hosszabb időre hierarchikusan szervezett konspiratíván működő csoport, melynek célja 5 évi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmények elkövetése. Az utolsó módosítás a kiterjesztően értelmező bírói gyakorlat korrigálását és a bűnszervezet fogalmának a bűnszövetség fogalmától történő élesebb elhatárolását célozta. Ezért a hatályos meghatározás kiegészült a hierarchia és a konspiráció fogalmi elemeivel. A bűnszervezet így akkor állapítható meg, ha a bűnszervezettség a hosszabb időtávon túlmenően a hierarchia jegyeit is mutatja. A hierarchikus szervezeti felépítés azt jelenti, hogy az elkövetők alá fölé rendeltségi viszonyban vannak, az egyes döntési szintek elkülöníthetők egymástól, tehát a szervezeti felépítésnek vertikális jellege van. A hierarchiában lévő személyek együttműködése feladatok megosztásán alapul. E két tartalmi feltétel együttes megvalósítása minőségi többletet jelent a bűnszövetség szervezeti szintjéhez képest. A módosítás a csoport működése tekintetében a korábban használt összehangoltságot, mint fogalmi elemet felcseréli a konspiratív működési jellegre. Ez szintén minőségi többletet kíván érzékeltetni a bűnszövetség szervezeti szintjéhez képest. Jelenti az elkövetők közötti koordinációt, a lebukás megelőzése érdekében tett lépéseket, a bűncselekményből származó előny szervezett elosztását, a bűncselekmények elkövetésének feladatmegosztáson alapuló tervszerűségét.

[19] Jelen ügyben ezen feltételek megnyugtatóan megállapíthatók. E körben azt állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a bűnszervezeti fordulatot megalapozó tényeket maradéktalanul értékelte az elsőfokú bíróság és azok a történeti tényállásban külön pontokba

szedve meg is jelennek. Részletesen foglalkozott azzal, hogy hogyan történt a cselekmény leplezése, a konspiratív megvalósítás, egyértelműen kiderül, hogy több személy is részt vett a bűncselekmény elkövetésében, akiknek egymás tevékenységéről egyáltalán nem kötelező tudnia, tudomással bírnia. Sőt ez a jellemző a konspiratív elkövetésnél, hogy nem tud minden elkövető a többi személy konkrét magatartásáról, részecselekményeiről. Az sem feltétel, hogy ezeket a személyeket ismerjék, hanem pusztán annyi ténytudomás szükséges, – melyet az ítélet tartalmaz is – hogy tudja azt, hogy további személyek cselekvősege is jelen van a bűncselekmény megvalósulása során. A bünszervezeti elkövetésnek a büntetési tételben megjelenő feltétele is megnyugtatóan megállapítható jelen ügyben. Részletesen megjelenik az ítéletben a konspiráció, a hierarchia, mely egyfajta feladatmegosztást is jelent. Gépjárművek megvásárlása, azok mozgatása, a garázsok bérbevétele, mind ez irányba mutatnak.

[20] A büntetés kiszabása körében előterjesztett fellebbezések közül a terhes ügyészi fellebbezés az alapos.

[21] A Be. hatályba lépésével a bíróságok büntetés kiszabási gyakorlata koncepcionális változáson ment keresztül. A büntetőeljárás gyorsításával és egyszerűsítésével kapcsolatos elvárások alapvető hatással voltak a büntetés kiszabási gyakorlatra. A törvény alapvetően a terhelti együttműködést preferálja oly módon, hogy az egyes terheltek annál nagyobb „kedvezményben” részesülhetnek, minél hamarabb együttműködnek a hatósággal. A nyomozás során felajánlott együttműködés megkönnyíti a felderítést, a bűncselekmény leplezését. Ez nyilván nem azt jelenti, hogy a be nem ismerés az súlyosító körülmény, hanem azt, hogy az együttműködés egy nagyon nyomatékos enyhítő körülmény lehet a büntetés kiszabása során.

[22] Jelen ügyben is ezt történt. Az ügy többi terheltje váddal egyezően ismerte be a bűncselekmény elkövetését és mondott le a tárgyaláshoz való jogáról, ezért egészen más büntetés kiszabási elvek vonatkoznak rájuk. Ezért nem lehet a védő által hivatkozott belső arányosság torzulásáról beszélni. Az elsőfokú bíróság a konkrét büntetést alapvetően meghatározó Btk.-beli tételkeretet és a kiindulási pontként szolgáló középértéket helyesen határozta meg. A 15 éves törvényi középértékhez képest a vádhatóság egy rendkívül méltányos 2 év 6 hónap szabadságvesztés büntetés kiszabását ajánlotta a váddal egyező beismerés és a tárgyalási joghoz való lemondás esetére. Ez az ajánlat azt jelentette, hogy ettől többet a bíróság nem szabhatott volna ki, kevesebbet nyilván igen. Ezzel együtt a beismerés elmaradt. Az elsőfokú bíróság lefolytatta a bizonyítási eljárást és a váddal egyezően marasztalta a vádlottat. Ennek ellenére a vádhatósági ajánlathoz képest alacsonyabb mértékben 2 évben határozta meg a szabadságvesztés büntetés mértékét. A Debreceni Ítéltábla büntetés kiszabási gyakorlata igazodik a törvényalkotói szándékhoz. Méltányolni kell az együttműködést, ugyanakkor az együttműködés elmaradása és a váddal egyező bűnösség kimondása esetén nem lehet a bírósági ítélet üzenete a terheltek felé az, hogy ilyen esetekben is alkalmazható – méltányolható körülmények nélkül – a vádhatóság által felajánlott büntetési tartamnál alacsonyabb tartamú büntetés. Ez az oka a büntetési tartam megemelésének. Megjegyzendő, hogy a 3 évben meghatározott büntetési tartam messze a törvényi minimum alatt maradt, az elsőfokú bírósághoz hasonlóan a Btk. 82. § (1) bekezdése és (2) bekezdés b) pontja szerinti enyhítő szakasz alkalmazásával meghatározott büntetés. Ennek oka a védelem által is hangoztatott enyhítő körülmények voltak. Ennél nagyobb méltányosság alkalmazására már csak a költségvetési csalással érintett cselekmény elkövetési értéke miatt sem volt lehetőség. Módosította az ítéltábla a közügyektől eltiltás mellékbüntetés mértékét is.

[23] Az elsőfokú bíróság által alkalmazott pénzbüntetés esetén az egynapi forint összeget is megváltoztatta, mert a Nyíregyházi Törvényszék által meghatározott 10 000 forint ténybeli alapja hiányzik, azt a vádlott jövedelmi, vagyoni helyzete nem igazolta.

[24] A Nyíregyházi Törvényszék ítéletének egyéb rendelkezései, így a végrehajtási fokozat, a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezés, illetve a vagyonelkobzásra vonatkozó rendelkezés minden tekintetben törvényes, ezért az ítéltábla kizárólag a fenti körben a Be. 604. § (1) bekezdés b) pontja és 606. § (1) bekezdése alapján változtatta meg az ítéletet, míg az egyéb rendelkezéseit a Be. 604. § (1) bekezdés a) pontja és 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[25] A másodfokú határozat az elsőfokú ítélethez képest a bűnösség kérdésében eltérő rendelkezést nem hozott, ezért e határozat elleni fellebbezést a Be. 615. § (5) bekezdése kizárja.

Debrecen, 2023. május 17.

Dr. Elek Balázs sk. a tanács elnöke, Dr. Toma Attila sk. előadó bíró, Dr. Nagy Éva sk. bíró

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 2.B.407/2021/34. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.II.157/2023/7. számú másodfokú ítéletében írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2023. május 17.

Dr. Elek Balázs sk.
tanácselnök